

column

Ter verdediging van Benny Claessens

In deze krant staat vandaag een recensie over de voorstelling *Bambi* van regisseur Sarah Moeremans en schrijver Joachim Robbrecht. De recensente vat de voorstelling samen als “de Grote Benny Claessens-show met het gekende schmieren, de uithalen naar sector en collega's... ach. En aan het einde dan maar pleiten voor zachtmoedigheid: hoe makkelijk allemaal. En vooral: hoe vervelend.” Ik zat ook in de zaal tijdens de voorstelling. Gaat het hier om schmieren? Of om een redevoering waarin hij filosofische verbindingen maakt met een Walt Disney-sprookje?

Bambi is geïnspireerd op een boek van Bruno Latour, *We zijn nooit modern geweest*. Latour stelt dat we in feite nooit modern zijn geweest omdat de wereld al eeuwen draait rond onze egocentrische zelf. We willen wel veranderen, maar niet ten koste van onszelf. We buiten de aarde en minderheidsgroepen uit, met alle gevolgen van dien. Moderniteit zou betekenen dat we ons niet langer superieur gedragen tegenover andere wezens.

In de recensie wordt *Bambi* vergeleken met maar één solo van Benny: *Hello useless - for W and friends*. Maar hij heeft de afgelopen tijd wel meer werk gemaakt. Zo won hij de belangrijkste Duitse prijs voor zijn rol in *Am Königsberg*. Tijdens die voorstelling wijkt hij af van het script en

In Duitsland is de acteur een ster. Hoe gaan wij in Vlaanderen om met een stoorzender, een enfant terrible?

schreeuwt het publiek toe: “Hoe komt het dat alleen de elite hier aanwezig is? Waar is de arbeidersklasse? Waarom komen zij niet naar het theater?” Hij schreeuwt ons in de schouwburg toe: “Shame on you!” En dan: “And shame on me!”

In zijn regie van *White people's problems* laat hij een actrice van kleur kritisch voorlezen uit het boek *Namibia* van Zilli Quest. Daardoor wordt de auteur die zich als ‘witte tolerantie’ bestempelt belachelijk gemaakt. Er wordt kritiek geleverd op de vele regisseurs die artiesten van kleur nog

steeds op een paternalistische manier op scène brengen.

Als Benny zelf op de scène staat, is het meestal naakt. Zijn naakte lijf belichaamt zijn visie. Geen pleidooi voor de ‘kwetsbaarheid’, maar een politiek engagement. Het is oké om er niet volgens een opgelegde norm uit te zien, om niet volgens de massa te leven. Zijn werk gaat over een nieuwe wereld, is een kritiek tegen een wereld die geobsedeerd is door een hetero-normatieve structuur, calorietel, witheid, geld en consumeren. Dat is geen ironie, maar een liefdesverklaring naar het publiek toe: het kan ook anders.

En ja, hij geeft ook kritiek op de culturele sector. En terecht. Want geloof mij: het is een fucked-up sector, maar daar zal ik volgende week een column over schrijven.

In Duitsland is Benny een ster. Hoe gaan wij in Vlaanderen om met een stoorzender, een enfant terrible? Hier wordt zijn stem geneutraliseerd. Een stem die zo belangrijk is, die gevaarlijk is, die inspireert en die onze opvatting over het theater en kunst op een heel opwindende manier kan verbreden. *Deal with it.*

Vier vragen aan Moustapha Hamdi van de vereniging voor plastisch chirurgen

‘Te weinig gegevens beschikbaar voor verbod op borstimplantaten’

Frankrijk heeft beslist het gebruik van bepaalde borstimplantaten te verbieden, omdat ze mogelijk in verband staan met een vorm van lymfeklierkanker. **Moustapha Hamdi** van de beroepsvereniging voor plastisch chirurgen vindt die beslissing te radicaal.

Er is een mogelijk verband tussen een vijftiental soorten ‘getextureerde’ implantaten, met een ruwe buitenkant, die vooral gebruikt worden bij borstreconstructies en minder bij cosmetische ingrepen, en ‘grootcellige anaplastische lymfomen’ (BIA-ALCL). Na overleg met de Europese Commissie beslisten ook Nederlandse en Canadese chirurgen de implantaten voorlopig niet langer te gebruiken. De Belgische Vereniging voor Plastische, Reconstructieve en Esthetische Chirurgie (RBSPS) volgt niet en noemt de beslissing te radicaal.

Hoezo, te radicaal?

“Voor alle duidelijkheid, het verbod werd ingesteld door de Franse regering, door de ge-

zondheidsautoriteiten. De Franse plastisch chirurgen gaan er niet mee akkoord, maar hun advies werd niet gevolgd.

“Toen bijna tien jaar geleden in Frankrijk het schandaal met de PIP-implantaten aan het licht kwam, was de fraude overduidelijk. Die zaak had ongetwijfeld een invloed op het radicale standpunt van de Franse overheid vandaag. Maar in tegenstelling tot toen is er nu geen sprake van een crisis, er zijn geen voldoende wetenschappelijke gegevens die een verbod verantwoord maken.

“De fabrikanten zullen op Europees niveau juridische stappen tegen de beslissing zetten.”

Is het in een dergelijk geval

toch niet beter om de implantaten tijdelijk te wenen en onderzoek af te wachten?

“Het heeft echt geen zin om node-loos paniek te zaaien. In België zijn er ongeveer tien gevallen bekend van die zeldzame grootcellige anaplastische lymfomen. Als die vroegtijdig opgespoord worden, kan de ziekte genezen worden door het implantaat en het omgevende kapsel te verwijderen. Maar het heeft geen zin om alle vrouwen met getextureerde implantaten op te roepen om die uit voorzorg weg te nemen, tenzij er natuurlijk een duidelijk risico is.

“Dezelfde lymfomen komen overigens ook voor bij andere implantaten, zoals bij heupprothesen en pacemakers. Moeten we die dan ook allemaal preventief verwijderen?”

Als onze omliggende landen wel een verbod opleggen, dan is de kans toch groot dat hier ongerustheid ontstaat. Wat raadt u vrouwen met implantaten aan?

“We moeten voorzichtig omspringen met de informatie. De Belgische regering zou patiënten met implantaten kunnen aanschrijven en hen een vrijwillige consultatie kunnen adviseren. Want jammer genoeg zijn er nog steeds te weinig vrouwen die na zo'n ingreep op jaarlijkse controle komen. De opvolging is nochtans essentieel, dat kunnen we niet genoeg beklemtonen.”

Dit soort problemen met borstimplantaten duikt om de zoveel tijd op. Zijn 100 procent risicooloze implantaten dan een utopie? Hoe ver staat het onderzoek?

“Het blijft een lichaamsvreemd object, en geen enkele operatie is zonder complicaties. Extra onderzoek is volop aan de gang, vooral naar prothesen met een coating van zijdemembraan. We weten dat het lichaam die tolereert, maar het zal allicht nog vijf tot acht jaar duren eer die implantaten effectief op de markt komen.” (MVS)

zak

dagvers

Modern rederijker Stijn De Paepe becommentarieert dagelijks het nieuws in versvorm

Zonde van De Ronde

Te onzent gaat Pasen met koersen gepaard. Van Avermaet! Naesen! Benoot! En Van Aert!

Van Gestel, Vermote... Ons hart slaat op hol! En dan - lichtjes kloten - wint plots Bettiol.

mensen

Goed rapport voor Anuna De Wever

Donderdagen op school skippen om te gaan betogen hoeft niet nefast te zijn voor de schoolresultaten. Het boegbeeld van de klimaatpijbelars, Anuna De Wever, die dertien keer ging betogen, haalde op haar rapport goede cijfers. “Voor twee vakken heb ik 6,5 op 10 en voor de rest allemaal 7, 8 of 9”, zegt ze in *Gazet van Antwerpen*. **‘Mijn beste vak is cultuurwetenschappen. Niet toevallig komt daarin ook politiek aan bod.** Frans en Nederlands zijn vreemd genoeg wat minder.” De Wever, die humane wetenschappen studeert en in het zesde middelbaar zit, geeft wel toe dat de combinatie van school en klimaatbrossen niet evident is. “Het is een fulltime job. Ik slaap niet veel en studeer vaak tussendoor. Het is veel, dus ik zal supertrots zijn als ik mijn diploma haal.”

Zanger Paul Severs opnieuw in coma

Paul Severs (70) ligt opnieuw in een coma. Het is al de derde keer sinds de zanger halverwege maart een hartaanval kreeg tijdens het fietsen. Het gebeurde nadat de dokters een tracheotomie hadden uitgevoerd – een buisje in de luchtpijp. “De laatste dagen zijn opnieuw wisselvallig”, schrijft zijn zoon op Facebook. “De tracheotomie is een positief alternatief voor hem en minder storend dan de intubatie van enkele dagen terug. Minder goed nieuws is dat mijn vader in een derde coma is gegleden. **Na een MRI hebben de dokters een nieuwe aanval van bloedklonters in zijn hoofd ontdekt.** Verdere prognoses doen is moeilijk, maar “wij hadden vandaag het gevoel dat hij ons weer hoort en onze vragen af en toe beantwoordt met kleine signalen”, klinkt het hoopvol.

Netflix kondigt docu over Beyoncé aan

Op woensdag 17 april lanceert Netflix naar alle waarschijnlijkheid een nieuwe Beyoncé-docu. Dat tweette de streamingdienst gisteren. De documentaire *Homecoming* wordt een ‘ode’ aan het optreden van het legendarische optreden dat de Amerikaanse zangeres vorig jaar in april gaf op het Coachella-festival. Beyoncé was er de eerste vrouwelijke, zwarte headliner ooit en – na Lady Gaga en Björk – slechts de derde vrouwelijke hoofdact. **De tekst meldde niet meer dan “HOMECOMING” in zwarte Griekse letters tegen een gele achtergrond, en de datum ‘April 17’ eronder.** Die kleuren en typografie waren ook voortdurend aanwezig tijdens de show van Beyoncé op Coachella. Netflix suggereerde eerder een unieke blik achter de schermen van het legendarische optreden.